

רע"פ 216/23 - איסמעילוב מארק נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 216/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

איסמעילוב מארק

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 27153-10-22 מיום
29.12.2022 שניתן על ידי כבוד השופט העמית י'
צל"קובניק

בשם המבקש:

עו"ד אשר ארבל

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 27153-10-22 מיום 29.12.2022. בגדרו, נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כבוד השופטת מ' כהן) בפ"ל 5785-05-22 מיום 07.09.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. בכתב האישום שהוגש לבית משפט השלום, יוחסה למבקש עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. על-פי המתואר, ביום 07.12.2021, בסמוך לשעה 18:50, נהג המבקש ברכב פרטי בהיותו תחת השפעה של סם מסוכן, כאשר בבדיקת שתן שנערכה לו במועד האירוע, נתגלו

ממצאים המעידים על שימוש בסם מסוג קנאביס.

3. ביום 07.09.2022, המבקש לא התייצב לדיון בעניינו, לאחר שהוזמן כדן, כעולה מאישור המסירה. המבקש הורשע, בהיעדרו, בהתאם להוראות סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982(להלן: "החסד"פ), ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים; ותשלום קנס על סך של 2,500 ש"ח.

4. ביום 02.10.2022, הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין, במסגרתה טען כי היה חולה ביום הדיון. לבקשה צורף אישור רפואי מקופת החולים, אשר הונפק ביום 23.09.2022, ובו הומלץ שהמבקש ינוח מיום 06.09.2022 עד יום 08.09.2022. כן צוין בבקשה, כי הרופאה בקופת החולים "סירבה לחתום על טופס ערוך כדן"; וכי האיחור במסירת האישור נבע מכך שתחילה הוא נשלח בשגגה לכתובת שאינה נכונה.

בית משפט השלום דחה את הבקשה לביטול פסק דינו. זאת, בצינו כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר; כי האישור הרפואי שצורף אינו תקף עבור מוסדות משפטיים; וכי לא פורט בבקשה מצבו הרפואי של המבקש ביום הדיון. עוד צוין, כי בבקשה נמנע המבקש מלהעלות טענות לגופם של דברים, ולא העלה כל טענת הגנה מלבד כפירה כללית באשמה.

5. ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום – נדחה. בית משפט קמא קבע, כי אין די באישור הרפואי אותו הציג המבקש כדי להצדיק את אי-התייצבותו לדיון שנקבע בעניינו וביטול פסק דינו של בית משפט השלום. עוד קבע בית משפט קמא, כי בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ, בדין הורשע המבקש בהיעדרו.

6. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית משפט קמא, ומכאן הבקשה שלפניי.

7. ככל שניתן להבין מבקשתו, סבור המבקש, כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהרשעתו בהיעדרו, וזאת משני טעמים עיקריים. ראשית, טוען המבקש, כי המנגנון המאפשר לשפוט נאשם בהיעדרו נועד אך לשימוש בעבירות 'קלות', ולא בסוג העבירה בה הורשע. בתוך כך, טוען המבקש, כי בית המשפט יכול היה לבחור אמצעי מידתי יותר לצורך הבאתו לדיון טרם הרשעתו בהיעדרו, דוגמת צו הבאה. שנית, נטען, כי בית משפט השלום לא עמד בחובתו לנמק מדוע סבר שאין בהרשעת המבקש בהיעדרו כדי לגרום לו לעיוות דין, כמצוות סעיף 240(א)(3) לחסד"פ.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

9. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 326/23 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.01.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

10. המבקש טוען כאמור, כי נגרם לו עיוות דין מחמת הרשעתו בהיעדרו. כפי שציין בית משפט קמא בפסק דינו – עניינו של המבקש נכנס בגדר סעיף 240(א) לחסד"פ, משמדובר בעבירה "לפי פקודת התעבורה [...] שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש". בהתאם, לא נפל כל פגם בהחלטה לדון את המבקש בהיעדרו. אשר להנמקה בפסק דינו של בית משפט השלום – הרי שבית משפט קמא פירט את הנמקתו במסגרת ההחלטה בבקשתו לביטול פסק הדין. המבקש קיבל הזדמנות לטעון לעניין אי-התייצבותו במסגרת בקשה לביטול פסק דין, בקשה ממנה

עמוד 2

עולה כי לא היה למבקש כל טעם מוצדק להיעדרו, וכי לא נגרם לו עיוות דין. אי לכך, נחה דעתי מקביעת בית משפט קמא כי לא נגרם למבקש עיוות דין, וכי לא נפל כל פגם בפסק דינו של בית משפט השלום.

11. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשפ"ג (18.1.2023).

ש ו פ ט
